

ψάλλουσα και αὐτή, ὀρχουμένη και σείουσα εἰς τὰς χεῖρας κλάδους βαΐων.

* * *

Ὁ Ζεὺς ἔμεινε μόνος. Ἐκυψε και ἔλαβεν ἐν ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ δάσους. Τὸ ὠσφράνθη. Ἄλλ' ἠσθάνθη ὅτι εἰσέπνευσεν ὡσάν νεκρικὸν ἄρωμα.

Καὶ ἐνόησεν τότε ὅτι ὅλαι αἱ θεότητες τοῦ δάσους ἀπέθανον και ὅτι ὠφείλε νὰ ἀποθάνῃ και αὐτός, ἀφοῦ ἢ γὰρ και ἡ βασιλεία τοῦ παλαιοῦ κόσμου ἀπέθανε πλέον!..

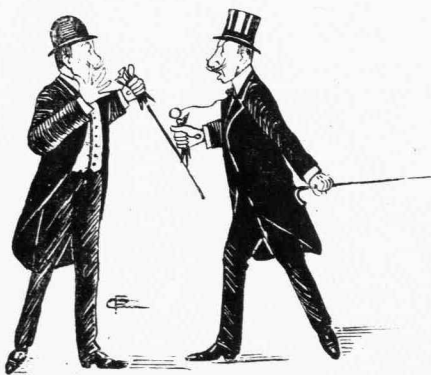
[Ἐκ τῶν τοῦ Νυζιέρ. Ἐν Κων/λει, 1911.]

ἈΣΠΑΣΙΑ ΦΩΚΑΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ

[Ἀπόσπασμα στερεοτύπου εἰδήσεως
ἐξ ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος]

ΣΚΗΝΗ Α'. — « Αἱ ὕβρεις, τὰς ὁποίας ἀντήλλαξαν, ἦσαν τόσον σκληραὶ και θανάσιμοι, ὥστε κατέστη ἀδύνατον νὰ ἀποσοβηθῇ ἡ μονομαχία. Ἐπρεπε μόνον δι' αἵματος νὰ ἀποπλυθοῦν, και εἰς τοῦ-λάχιστον ἐκ τῶν δύο νὰ πέσῃ νεκρὸς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς! . . »

ΣΚΗΝΗ Β'. — «..... Ούτως οί αντίπαλοι, αδιάλλακτοι, μέχρι της τελευταίας κρίσιμου στιγμής, τοποθετηθέντες εις είκοσι βημάτων απόστασιν, αντήλλαξαν ανά μίαν βολήν άνευ άποτελέσματος.....»

ΣΚΗΝΗ Γ'. — «..... Μεθ' ό, παρεμβάντων τών μαρτύρων, οί αντίπαλοι συνεφιλιώθησαν και έδωκαν τās χείρας.....»

ΣΚΗΝΗ Δ'. — « Τὴν συμφιλίωσιν ἐπηκολούθησε πλουσιοπάροχον καὶ διαχυτικώτατον γεῦμα, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ἀντίπαλοι καὶ οἱ μάρτυρες ἀντήλλαξαν θερμὰς προποσεῖς ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως ἑαυτῶν καὶ ἀλλήλων καὶ πάντων καὶ πασῶν ! Ἀμήμήν . . . »

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΔΕΝ πρέπει κανεὶς νὰ πληγῶνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἄλλου διὰ νὰ τοῦ φωτίσῃ τὸ πνεῦμα.

*

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον σημαίνει ὅτι φοβεῖται τὴν ζωὴν.

*

Ὅταν κανεὶς παύσῃ νὰ πάσχῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀρχίζει νὰ διασκεδάσῃ μὲ αὐτὴν ὡς ἐν τῷ θεάτρῳ.

*

Εἶνε τις σοφὸς ἐφ' ὅσον ζητεῖ τὴν σοφίαν. Ὅταν νομίσῃ ὅτι τὴν εὔρε, γίνεται μωρὸς.

*

Τὰ μικρὰ πάθη συντηροῦν τὴν ζωὴν· τὰ μεγάλα τὴν φονεύουν.